

Ο χώρος Hilbert του Hardy
και οι τελεστές του

Μια περιγραφική εισαγωγική παρουσίαση

A. Κατάβολος

Οκτώβριος 2023

- Rubén A. Martínez-Avendaño and Peter Rosenthal.
An introduction to operators on the Hardy-Hilbert space, volume 237 of *Graduate Texts in Mathematics*.
Springer, New York, 2007.
- Vern I. Paulsen and Mrinal Raghupathi.
An introduction to the theory of reproducing kernel Hilbert spaces, volume 152 of *Cambridge Studies in Advanced Mathematics*.
Cambridge University Press, Cambridge, 2016.
- Nikolai K. Nikolski.
Operators, functions, and systems: an easy reading. Vol. 1, volume 92 of *Mathematical Surveys and Monographs*.
American Mathematical Society, Providence, RI, 2002.
Hardy, Hankel, and Toeplitz, Translated from the French by
Andreas Hartmann.

Ο Χώρος H^2 του Hardy

Ορισμός

$$H^2 := \left\{ f : f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n \quad \text{με} \quad \sum_{n=0}^{\infty} |a_n|^2 < \infty \right\}$$

Ο H^2 είναι χώρος Hilbert για το εσωτερικό γινόμενο
 $\langle f, g \rangle := \sum_{n=0}^{\infty} a_n \bar{b}_n$, όπου $g(z) = \sum_{n=0}^{\infty} b_n z^n$.

Πρόταση

Καθε $f \in H^2$ είναι ολομορφη συναρτηση στον δισκο
 $\mathbb{D} := \{z \in \mathbb{C} : |z| < 1\}$.

Θεώρημα

Για καθε $z_0 \in \mathbb{D}$, η απεικονιση $f \mapsto f(z_0) : (H^2, \|\cdot\|) \rightarrow (\mathbb{C}, |\cdot|)$ είναι συνεχης. Μαλιστα, $f(z_0) = \langle f, k_{z_0} \rangle$ όπου $k_{z_0}(z) = \sum_{n=0}^{\infty} \bar{z}_0^n z^n$.

Ο Χώρος \widetilde{H}^2 του Hardy στον κύκλο \mathbb{T}

Θυμίζουμε τον $L^2(\mathbb{T})$ με εσωτερικό γινόμενο

$\langle f, g \rangle := \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} f(e^{it}) \overline{g(e^{it})} dt$ και ο.κ. βάση $\{f_n : n \in \mathbb{Z}\}$ όπου $f_n(e^{it}) = e^{int}$. Γραφουμε $\hat{f}(k) = \langle f, f_k \rangle$, $k \in \mathbb{Z}$.

Ορισμός

$$\widetilde{H}^2 := \left\{ \tilde{f} \in L^2(\mathbb{T}) : \langle \tilde{f}, f_n \rangle = 0 \quad \forall n < 0 \right\}.$$

Ισομορφισμοί:

$$\begin{aligned} f(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^n &\leftrightarrow (a_n) &\leftrightarrow \tilde{f} \sim \sum_{n \geq 0} a_n f_n \\ H^2 &\leftrightarrow \ell^2 &\leftrightarrow \widetilde{H}^2 \end{aligned}$$

Ο Χώρος \widetilde{H}^2 του Hardy στον κύκλο \mathbb{T}

Θεώρημα

Αν $f \in H^2$ με $f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n$ ορίζουμε για $r \in (0, 1)$

$$f_r(e^{it}) = f(re^{it}) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n r^n e^{int}, \quad e^{it} \in \mathbb{T}.$$

Τότε $f_r \in \widetilde{H}^2$ και υπάρχει το

$$\lim_{r \nearrow 1} f_r := \tilde{f} \quad \text{ως προς τη νόρμα του } \widetilde{H}^2$$

οπότε $\tilde{f} \in \widetilde{H}^2$ με $\langle \tilde{f}, f_n \rangle = a_n \quad \forall n \geq 0$.

Ο Χώρος H^2 του Hardy III

Θεώρημα (Ολοκληρωτικός τύπος Cauchy)

Αν f είναι ολομορφη σε ανοικτο συνολο που περιεχει τον κλειστο δισκο $\overline{\mathbb{D}}$, τοτε για καθε $z_0 \in \mathbb{D}$ εχουμε

$$f(z_0) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\mathbb{T}} \frac{f(w)}{w - z_0} dw.$$

Θεώρημα (Ολοκληρωτικός τύπος Poisson)

Αν $f \in H^2$ με αντιστοιχη $\tilde{f} \in \tilde{H}^2$ τοτε για καθε $re^{it} \in \mathbb{D}$ εχουμε

$$f(re^{it}) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \tilde{f}(e^{is}) P_r(s-t) ds$$

οπου P_r ο πυρηνας Poisson

$$P_r(\theta) := \frac{1 - r^2}{1 - 2r \cos \theta + r^2}, \quad r \in [0, 1), \theta \in [0, 2\pi].$$

The (unilateral) shift S on ℓ^2 and T on H^2

$$S : \ell^2 \rightarrow \ell^2 : S(a_0, a_1, \dots) := (0, a_0, a_1, \dots), \quad (a_0, a_1, \dots) \in \ell^2(\mathbb{Z}_+)$$

$$T : H^2 \rightarrow H^2 : (T(f))(z) := zf(z), \quad f \in H^2$$

$$f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n \quad \rightsquigarrow \quad (T(f))(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^{n+1},$$

$$\begin{array}{ccc} \ell^2(\mathbb{Z}_+) & \xrightarrow{S} & \ell^2(\mathbb{Z}_+) \\ \downarrow V & & \downarrow V \\ H^2 & \xrightarrow{T} & H^2 \end{array} \quad : \quad T = VSV^{-1}$$

οπoux $V : \ell^2(\mathbb{Z}_+) \rightarrow H^2 : e_n \mapsto f_n$

Ενας κλειστος υποχωρος $E \subseteq \ell^2(\mathbb{Z}_+)$ λεγεται S -αναλλοιωτος οταν $S(E) \subseteq E$.

Προφανεις: $E_m = \overline{\text{span}}\{e_n : n \geq m\}$.

Πρτρ. Ο $V(E_m)$ ειναι T -αναλλοιωτος και

$$V(E_m) = \{f \in H^2 : f^{(k)}(0) = 0, 0 \leq k < m\} = \{f_m f : f \in H^2\}.$$

Αλλοι;

Θεώρημα (Beurling)

Ενας κλειστος υποχωρος $F \subseteq H^2$ είναι T -αναλλοιωτος αν-ν υπαρχει $\varphi \in H^\infty$ με $|\tilde{\varphi}(e^{i\theta})| = 1$ σχεδον παντου στο \mathbb{T} ωστε

$$F = \{\varphi f : f \in H^2\} = \varphi H^2.$$

Ορισμός

H^∞ είναι ο χωρος των ολομορφων και φραγμενων $\phi : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$.

Μια $\varphi \in H^\infty$ λεγεται εσωτερικη (*inner*) αν $|\tilde{\varphi}(e^{i\theta})| = 1$ σχεδον για καθε $e^{i\theta} \in \mathbb{T}$.

Ισχυει οτι $H^\infty \subseteq H^2$.

Παραγοντοποίηση (Factorization)

Ορισμός

Μια $\varphi \in H^\infty$ λεγεται εσωτερικη (*inner*) αν $|\tilde{\varphi}(e^{i\theta})| = 1$ σχεδον για καθε $e^{i\theta} \in \mathbb{T}$.

Μια $f \in H^2$ λεγεται εξωτερικη (*outer*) αν $\overline{\text{span}}\{T^k(f) : k \geq 0\} = H^2$.

Μια εξωτερικη συναρτηση δεν εχει καμια ριζα στο \mathbb{D} .

Υπενθ: Οι ριζες μιας $\neq 0$ ολομορφης συναρτησης στον \mathbb{D} αποτελουν «μικρο» συνολο: δεν εχουν σημεια συσσωρευσης στο \mathbb{D} .

Θεώρημα (F. και M. Riesz)

Αν $f \in H^2$ μη μηδενικη, το συνολο $\{e^{i\theta} : \tilde{f}(e^{i\theta}) = 0\}$ εχει μετρο (Lebesgue) μηδεν.

Θεώρημα (Inner-Outer factorization)

Αν $f \in H^2$ μη μηδενικη, υπαρχει εσωτερικη φ και εξωτερικη g ωστε $f = \varphi g$.

Υπενθυμιση (Θεωρημα Weierstrass): Καθε $f \in C([0, 1])$ προσεγγιζεται ομοιομορφα απο ακολουθια πολυωνυμων. Δηλαδη αν $\phi_n(t) = t^n$, η γραμμικη θηκη $\text{span}\{\phi_n : n \in \mathbb{N}\}$ ειναι πυκνη στον $(C([0, 1]), \|\cdot\|_\infty)$.

Θεώρημα

Αν $\{p_n : n \in \mathbb{Z}_+\}$ ειναι ακολουθια θετικων αριθμων με $p_0 = 1$, $\inf p_n > 0$ και $\sum_n \frac{1}{p_n} = +\infty$, τοτε το συνολο $\text{span}\{\phi_{p_n} : n \in \mathbb{Z}_+\}$ ειναι πυκνο στον $(C([0, 1]), \|\cdot\|_\infty)$.

Πόρισμα

Καθε $f \in C([0, 1])$ προσεγγιζεται ομοιομορφα απο ακολουθια πολυωνυμων με εκθετες απο το συνολο των πρωτων αριθμων.

- Τελεστες πολλαπλασιασμου στον $L^2 := L^2(\mathbb{T})$: Καθε $\varphi \in L^\infty(\mathbb{T})$ επαγει φραγμενο τελεστη στον L^2 με (κατα σημειο) πολλαπλασιασμο:

$$M_\varphi : L^2 \rightarrow L^2 : f \mapsto \varphi f.$$

- Η προβολη $P \in \mathcal{B}(L^2)$ επι του H^2 μπορει να γραφτει

$$(Pf)(z) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\mathbb{T}} \frac{f(w)}{w-z} dw \quad (f \in L^2(\mathbb{T}))$$

Τελεστές στον H^2 : (1) τελεστές Toeplitz

- Τελεστές *Toeplitz*: Ορίζουμε

$$T_\varphi := P \circ M_\varphi : H^2 \xrightarrow{M_\varphi} L^2 \xrightarrow{P} H^2 : f \mapsto \varphi f \mapsto P(\varphi f).$$

Όταν $\varphi \in H^\infty$ τότε $T_\varphi := M_\varphi|_{H^2}$ (πρδγ: $T_\zeta = T$).

- Οι Τελεστές Toeplitz έχουν πίνακες (ως προς την οκ βάση $\{f_n : n \in \mathbb{Z}_+\}$) με σταθερές διαγωνίους (και κατω τριγωνικούς όταν $\varphi \in H^\infty$).
- Η *αλγεβρα Toeplitz* είναι η νορμ-κλειστή υπαλγεβρα του $\mathcal{B}(\ell^2)$ που παραγουν οι $\{S, S^*, I\}$. Στον H^2 , η αντιστοιχη νορμ-κλειστή υπαλγεβρα (που παραγουν οι $\{T_\zeta, T_\zeta^*, I\}$) είναι η

$$\{T_\varphi + K : \varphi \in C(\mathbb{T}), K \in \mathcal{K}(H^2)\}.$$

Τελεστες στον H^2 : (2) Τελεστες συνθεσης (composition)

Αν $\psi : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{D}$ είναι ολομορφη, τότε για καθε $f \in H^2$ η συναρτηση

$$C_\psi(f) := f \circ \psi : \mathbb{D} \rightarrow \mathbb{C}$$

είναι ολομορφη. Ισχυει κατι ισχυροτερο:

Θεώρημα

Ο τελεστης C_ψ στελνει τον H^2 στον H^2 και είναι φραγμενος, με

$$C_\psi \leq \left(\frac{1 + |\psi(0)|}{1 - |\psi(0)|} \right)^{1/2}.$$

Οι τελεστες αυτοι είναι σημαντικοι στη θεωρια δυναμικων συστηματων.

Πρελουδίο: Η εκθετική συνάρτηση

1. Για κάθε $z \in \mathbb{C}$, ορίζουμε

$$\exp(z) := \sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!}.$$

Η σειρά συγκλίνει απολύτως για κάθε $z \in \mathbb{C}$ και ομοιομορφα σε κάθε φραγμένο υποσύνολο του \mathbb{C} . Συνεπώς η συνάρτηση $\exp : \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ είναι συνεχής.

2. Αποδεικνύεται από την απόλυτη σύγκλιση της σειράς ότι

$$\exp(a)\exp(b) = \exp(a+b) \quad \forall a, b \in \mathbb{C}.$$

Ορίζουμε $e := \exp(1)$.

Έχουμε $e^x = \exp(x)$ για κάθε $x \in \mathbb{R}$.

3. Η μιγαδική παραγωγός

$$\exp'(z) := \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\exp(z+h) - \exp(z)}{h}$$

υπάρχει για κάθε $z \in \mathbb{C}$ και ισούται με $\exp(z)$.

Η εκθετική συνάρτηση

4. Για κάθε $z \in \mathbb{C}$ έχουμε $\exp(z)\exp(-z) = 1$ άρα $\exp(z) \neq 0$.
5. Ο περιορισμός της \exp στην ευθεία \mathbb{R} είναι γνησίως αυξουσα συνάρτηση που απεικονίζει το \mathbb{R} ομοιομορφικά επί του \mathbb{R}_+ .
6. Για κάθε $t \in \mathbb{R}$ έχουμε $|e^{it}| = 1$ δηλαδή $e^{it} \in \mathbb{T}$. Ορίζουμε

$$\cos t := \operatorname{Re}(e^{it}), \quad \sin t := \operatorname{Im}(e^{it}) \quad (t \in \mathbb{R})$$

άρα

$$e^{it} = \cos t + i \sin t \quad (t \in \mathbb{R}).$$

και επεται οτι οι \cos και \sin είναι παραγωγισιμες συναρτησεις $\mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ με

$$\cos' t = -\sin t, \quad \sin' t = \cos t.$$